

Rosa DRONNINGEN AF DANMARK 'Königin von Dänemark'

róża DRONNINGEN AF DANMARK 'Königin von Dänemark'

Grupa Alba

nazwa handlowa: *Rosa DRONNINGEN AF DANMARK* nazwa hodowlana: *Rosa 'Königin von Dänemark'*

Synonim łaciński: *Rosa 'Queen of Denmark'*

Stara róża parkowa o bladnoróżowych, silnie pachnących kwiatach i szarzielonych liściach. Nazwę tej róży nadano na cześć królowej Danii i Norwegii Marii Zofii Fryderyki (na tronie 1808-1839), osoby pobożnej i zagorzałej przeciwniczki sojuszu Danii z Napoleonem, który ostatecznie sprowadził na Danię nieszczęścia. Krzewy tej odmiany rosną niezbyt szybko, dorastając do 1,2-1,5 m. Pokrój swobodny, luźny. Pędy niezbyt gęste, mało kolczaste, młode jasnozielone lub jasnobrunatne, z czasem pochylające się ku ziemi. Liście średniej wielkości, z odcieniem szarawym, typowym dla R. xalba, mocno piłkowane, dość gęsto osadzone, przeważnie długo utrzymujące się na krzewach, nie przebarwiające się jesienią. Kwiaty czysto różowe, pełne, dość płaskie, po rozwinięciu szerokootwarte, rozetowe lub ćwierćrozetowe, dość duże, o średnicy ok. 10 cm, osadzone na wierzchołkach krótkich pędów po kilka. Kwitnienie rozpoczyna się często już pod koniec maja i trwa przez 3-4 tygodnie. Kwiaty pojawiają się raz w roku. Owoce nie zawiązują się. Krzewy tej odmiany doskonale rosną na własnych korzeniach. Usuwanie odrostów podkładek jest wówczas zbędne. Odmiana tolerancyjna pod względem warunków uprawy. Dobrze toleruje okresowe susze. Doskonale rośnie zarówno w słońcu, jak i półcieniu. W pełni odporna na mróz, nie wymaga okrywania na zimę. Tolerancyjna na choroby, ochrona chemiczna nie jest potrzebna. Wymaga cięcia sanitarnego i odmładzającego co kilka lat, jednak dla uzyskania lepszego pokroju i ekspozycji kwiatów wskazane jest coroczne lekkie cięcie formujące: wiosną polegające na usunięciu bardzo słabych i zagęszczonych pędów i na skróceniu cienkich końców pozostałych pędów o ok. 1/4 do 1/3. Po kwitnieniu można krzewy przyciąć silniej. Odmiana polecana do parków i ogrodów, także zabytkowych oraz do uprawy amatorskiej. Krzewy można sadzić pojedynczo i w niedużych grupach, w towarzystwie bylin i roślin jednorocznych, które będą kwitły w czasie, w którym róża ta nie tworzy kwiatów. Przeciętnie sadi się 1-2 szt./m².

autorzy opisu tekstowego: Marta Monder; Związek Szkółkarzy Polskich

pochodzenie	pierwsza publikacja: 1816; odkrywca, hodowca (selekcjoner): James Both Dania; wprowadzenie do handlu: James Both & Sons 1826 Dania
grupa roślin	róże
grupa użytkowa	róże parkowe
forma	krzew
siła wzrostu	wzrost typowy dla gatunku
pokrój	krzewiasty wyprostowany krzewiasty rozłożysty
docelowa wysokość	od 1 m do 2 m
barwa liści (igieł)	jasnozielone
zimozieloność liści (igieł)	liście opadające na zimę

rodzaj kwiatów	pełne pachnące kwiatostan
barwa kwiatów	różowe
pora kwitnienia	czerwiec
nasłonecznienie	stanowisko półcieniste stanowisko słoneczne
wilgotność	podłoże umiarkowanie wilgotne roślina tolerancyjna
rodzaj gleby	przeciętna ogrodowa
walory	pachnące kwiaty ozdobne z kwiatów ozdobne z liści/igieł roślina kolczasta lub ciernista
zastosowanie	ogrody przydomowe parki zieleń publiczna rabaty w grupach soliter (pojedynczo)
nagrody	Royal Horticultural Society Award of Garden Merit 1993
strefa	5

autorzy opisu tabelarycznego: Marta Monder; , Związek Szkółkarzy Polskich;